

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Sebeobrana v širších souvislostech

Autor práce: Bc. Roman Kopečný

Obor studia: TS

Posudek vypracoval: doc. Tomáš Machula, Ph.D., Th.D.

Datum: 11. 5. 2015

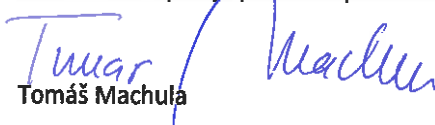
Předložená práce navazuje na bakalářskou práci *Sebeobrana a její etické aspekty*. Téma je zde rozpracováno podrobněji. V bakalářské práci bylo těžiště kladeno na představení sindefendologie, zde se rozebírá otázka sebeobrany z hlediska nejen sindefendologie, ale také obecného problému násilí a trestu. Zvýšená pozornost je věnována také principu dvojího účinku a to jak z pohledu klasické Tomášovy expozice, tak i v kontextu současné katolické nauky a sindefendologie. Hlavní myšlenkou, která se v práci objevuje v různých kontextech, je snaha o rozlišení legitimního a nelegitimního násilí, především v případě sebeobrany, a obhajoba legitimního násilí v dnešní společnosti, která podle studenta upadla do jistého extrému odmítání nikoli pouze nespravedlivého, ale jakéhokoli násilí.

Jako vedoucí práce mohu konstatovat, že se student ve zpracovávané otázce velmi dobře orientuje. Představuje jeden z jeho velkých osobních zájmů, kterému se dlouhodobě věnuje. Velmi dobrá obeznámenost s různými zdroji a vědomí významu různých jemnějších nuancí ve výkladu jednotlivých problémů ho na jedné straně vede k přesnému myšlení, na straně druhé ale k zatěžování textu rozsáhlými citacemi. Tuto skutečnost bych práci vytýkal. Pravdou ale je, že práce rozhodně není pouhými sešitými citáty. Struktura je dobře promyšlená a zřetelně přesahuje pouhý souhrn zdrojů.

K obhajobě bych měl několik dotazů, na které by měl student odpovědět:

1. Svého učitele sebeobrany, jehož památce je práce připsána, označujete jako „Mistra“. V kontextu výcviku je to pochopitelné a poměrně tradiční. Titul „Mistr“ (aspoň v tom smyslu, v jakém se dnes obecně chápe) nicméně vyjadřuje v určitém ohledu autoritu absolutní, založenou nejen na erudici, ale na dobrovolném podřízení se. Práce je však primárně etická, takže by hlavní roli měl hrát argument a autorita výše zmíněného typu zde nemá místo. Nestřetávaly se při psaní práce tyto dva přístupy?
2. Jak byste definoval slovo „postmoderní“, které v práci často používáte jako charakteristiku velmi kritizované dnešní mentality?
3. Na s. 21 uvádíte, že odsouzení na smrt může být v jistém kontextu chápáno jako akt lásky. S odkazem na ochranu společnosti a zabránění odsouzenému napáchat ještě větší zlo to logiku má. Je uvedené „lámání kolem“ podle vás opravdu vhodným způsobem provedení trestu smrti? Dokážete obhájit, že i takto brutální poprava může být chápána jako akt lásky?
4. V čem je znění textu Tomáše Akvinského „závazné“? (s. 53)

Závěr: Práce splňuje požadavky kladené na závěrečnou diplomovou práci a může být přijata k obhajobě.

Tomáš Machula